

منابع:

1. Konstanty Gebert, "SHOOTING IN THE DARK? EU SANCTIONS POLICIES", European Council On Foreign Relations
2. Stefan Lehne, "THE ROLE OF SANCTIONS IN EU FOREIGN POLICY", Carnegie Endowment for International Peace, December 14, 2012
3. Statement by Hans Dahlgren, state Secretary for Foreign Affairs of Sweden, at 4713th meeting of the United Nations Security Council, available at <http://www.un.org/News/Press/docs/2003/sc7672.doc.htm>.
4. <http://www.sis.gov.eg/En/Templates/Articles/tmpArticleNews.aspx?ArtID=77156#U0f2WaiSybg>
5. Anthonius W. de Vries and Hadevych Hazelzet, "The EU as a New Actor on the Sanction Scene", in Peter Wallensteen and Carina Staibano (eds.), International Sanction: Between Words and Wars in Global System (London/New York: Frank Cass, 2005)
6. Charlotte Beauccillon, "Comment choisir ses mesures restrictive? Guide pratique des sanctions de L'EU", Occasional Paper no.100, European Union Institute for Security Studies, Paris, 25 January 2013.
7. Francesco Giumelli, "HOW EU SANCTIONS WORK: A NEW NARRATIVE", Institute for Security Studies of European Union, May 2013
8. همان
9. Francesco Giumelli, "HOW EU SANCTIONS WORK: A NEW NARRATIVE", Institute for Security Studies of European Union, May 2013
10. Joakim Kreutz, "Hard Measures by a Soft Power? Sanctions Policy of the European Union 1981-2004", Paper no.45, Bonn International Center for Conversion (BICC), 2005, pp. 7-8.
11. "Basic Principles on the Use of Restrictive Measures (Sanctions)" approved in June 2004 by the Political and security Committee (PSC) to address a request by the Council of Europe to develop a policy framework for a more effective use of sanctions.
12. "Guideline on Implementation and Evaluation of Restrictive measures (Sanctions) in the framework of the EU Common Foreign and Security Policy" approved in 2003 and updated in 2005, 2009 and 2012.
13. "The EU Best Practices for effective Implementation of Restrictive Measures" approved in 2008.
14. Francesco Giumelli, "HOW EU SANCTIONS WORK: A NEW NARRATIVE", Institute for Security Studies of European Union, May 2013

سال‌های ۲۰۰۸ تا ۲۰۰۹ تهدید کرد و توسعه داد. این اتحادیه در ژوئن ۲۰۱۰ با تصمیم شماره ۴۱۳ شورای اروپا، ۷۹ هدف مشخص را در بسته تحریمی علیه ایران مشخص کرد. این روند ادامه پیدا کرد تا این که در تصمیم شماره ۳۵ روز ۲۳ ژانویه ۲۰۱۲ شورای اروپا موسسات مالی کشورمان و همچنین صادرات نفت و گاز ایران را تحریم کرد. جالب این که در گزارش فرانچسکو گوملی در موسسه مطالعات امنیتی اتحادیه اروپا، در حال حاضر در تحریم‌های این اتحادیه علیه کشورمان ۳۵۰ هدف تعیین شده فراتر از سطح تحریم‌های سازمان ملل وجود دارد. ۱۴ در این گزارش تصریح شده است که اگرچه بسیاری از ناظران این تحریم‌ها را بر روند فعالیت‌های هسته‌ای ایران بی‌تأثیر دانسته اند، اما سیر تحریم‌ها علیه ایران باید آن چنان ادامه یابد که پرونده ایران به درس عبرتی برای دیگر کشورها تبدیل شود: «اعتبار پیمان NPT اکنون در معرض خطر قرار دارد. انفعال جامعه بین‌المللی در برابر تقابل با این پیمان می‌تواند به تضعیف آن منجر شود و شرایط را به گونه‌ای پیش برد که دیگر کشورها نیز سیاست مشابه سیاست ایران در پیش بگیرند که به مسابقه تسلیحاتی منجر شود. ... اعمال تحریم‌ها علیه ایران استانداردهایی را ایجاد می‌کند که هر کشور دیگری را برای اجتناب از پیامدهایی که برای تهران داشت، از رفتار مشابه باز می‌دارد.»

نتیجه‌گیری

اگرچه ما همچنان در ادامه ساختار بسته تحریم علیه خودمان به سر می‌بریم و مذاکرات با ۵+۱ در عمل دارد به بلوغ بسته تحریم علیه کشورمان منجر می‌شود، اما این شرایط به معنای التزام برای لغو مذاکرات نیست. بلکه باید با نگاهی جامع رویکردهای موازی موثر دیگری را نیز همزمان در پیش بگیریم. این رویکردها براساس واقعیت‌های موجود در تعامل اعضای اتحادیه اروپا با یکدیگر و با اتحادیه تدوین می‌شوند. به عنوان مثال گزارش‌های متعدد اتحادیه اروپا نشان دهنده امتناع کشورها از عمل به تصمیم‌های اتحادیه در مواردی خاص است (۸). همزمان در هریک از مراحل یک سیکل تحریمی پیش از بلوغ کامل، با تغییر شرایط ممکن است اعضای مختلف نظرات مختلفی درباره چگونگی ادامه اعمال تحریم را داشته باشند. به گونه‌ای که هر مذاکره‌ای برای لغو تحریم‌ها به معنای به بلوغ رسیدن تحریم نیست، بلکه ممکن است یک تحریم نارس هیچ گاه به بلوغ نرسد و کشور تحریم شده بتواند شرایط را به گونه‌ای مدیریت کند که مذاکرات برای لغو تحریم‌ها و نهایتاً لغو تحریم‌ها به معنای عقب نشینی طرف تحریم کننده باشد. با این حال قضاوت درباره این که مذاکرات کنونی در عمل منجر به کدام یک از این ۲ حالت می‌شود، با کارشناسان است.

(۸) <؟> برای توضیح بیشتر در این زمینه به متن گزارش راهبردی شورای روابط خارجی اروپا (ECFR) با عنوان "چرا اروپا به یک راهبرد جدید نیاز دارد" که در همین شماره "دیپلماتیک" خراسان با عنوان "واقعیت‌هایی درباره اروپایی به ظاهر متحد" منتشر شده است، مراجعه کنید.